

Posłaniec św. Brunona

Nr 261

12 marca 2017

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Dlaczego Słowo stało się Ciałem?

Od zarania dziejów człowiek tęsknił za tym, by być blisko Boga. Ta tęsknota została zaspokojona, gdy odwieczne Słowo Boże przyjęło postać człowieka. Wspaniale wyraża to znana kolęda Franciszka Karpińskiego „Bóg się rodzi”. Jej tekst pięknie ukazuje, jak nieskończony Bóg staje się bliski człowiekowi. Prawdę tę wyrażają między innymi słowa: „*Cóż masz niebo nad ziemiany, / Bóg porzucił szczęście swoje, / Wszedł między lud ukochany, / dzieląc z nim trudy i znoje*”. Święta Bożego Narodzenia, które przypominają co roku to wydarzenie, pokazują, że obraz Boga, którego należy kochać tylko ze strachu, jest całkowicie obcy myśli chrześcijańskiej. Biblia mówi bowiem o Bogu jako kochającym, miłosiernym i tak bliskim, że człowiek ma prawo zwracać się do Niego „Abba”, czyli „Ojczce”. Od początku dziejów Pan Bóg okazuje człowiekowi tę wielką miłość. W Piśmie Świętym czytamy, że Bóg „tak umiłował świat, że Syna Swego Jednorodzonego dał, aby każdy kto w Niego wierzy nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3,16). **Ów zrodzony przed wiekami z Ojca Boży Syn, zwany przez świętego Jana „Słowem” (J 1,1), z miłości do ludzi sam stał się człowiekiem, przyjmując z Maryi ludzkie ciało. Ten fakt nazywamy Wcieleniem (por. KKK 461).**

Katechizm Kościoła Katolickiego podaje **cztery powody, dla których Bóg stał się człowiekiem**. Są nimi: **chęć zbawienia człowieka (por. KKK 457), pragnienie, by człowiek poznał miłość Boga (por. KKK 458), ukazanie ludziom wzoru świętości (por. KKK 459) oraz danie im uczestnictwa w Boskiej naturze (por. KKK 460). Bóg zapragnął zbawić człowieka, jednając go ze Sobą**. To pojednanie dokonało się w osobie Wcielonego Słowa Bożego, Jezusa Chrystusa, który jest jednocześnie prawdziwym Bogiem i prawdziwym Człowiekiem. Chcąc dokonać owego pojednania druga Osoba Trójcy Świętej przyjęła ludzkie ciało (por. KKK 457). Pragnienie zbawienia człowieka było wyrazem miłości Boga. Jak mówi Katechizm, „**Słowo stało się Ciałem, abymy poznali w ten sposób miłość Bożą**” (KKK 458). Zatem miłość Boga do ludzi jest kolejną przyczyną przyjęcia przez Niego ludzkiej natury. Katechizm poucza, że **Słowo stało się Ciałem także po to, by być dla ludzi wzorem świętości (por. KKK 459)**. Pismo Święte ukazuje Jezusa Chrystusa – Wcielone Słowo – jako cichego i pokornego sercem, a także Tego, który jest drogą prowadzącą do Ojca (por. J 14,6). Na Górze Przemienienia Ojciec daje polecenie: „**Jego słuchajcie**” (Mk 9,7). Posłuszeństwo Jezusowi oznacza przede wszystkim wypełnianie przykazania miłości, w myśl słów zapisanych na kartach Ewangelii: „**daję wam przykazanie nowe, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowalem**” (J 15,12). Jednym słowem, aby osiągnąć świętość, winniśmy postępować tak jak nauczał i żył Chrystus – aż do heroicznej miłości Boga i bliźniego (por. KKK 459). **Bóg okazując człowiekowi swą miłość poprzez przyjęcie ludzkiego ciała, uczynił ludzi „uczestnikami Boskiej natury” (2 P 1,4)**. Jak za świętym Ireneuszem poucza Katechizm Kościoła Katolickiego, „**Syn Boży stał się Synem Człowieczym: aby człowiek (...) stał się synem Bożym**” (KKK 460). Można zatem powiedzieć, że przyjęcie przez Boga ludzkiej natury nadało jej niewyobrażalną wprost godność, polegającą na uczestniczeniu w naturze samego Boga oraz na byciu jego dzieckiem. Przekonanie o tym, że Jezus jest Wcielonym Synem Bożym, wyróżnia chrześcijaństwo spośród wszystkich innych religii. Katechizm naucza, iż „**wiara w prawdziwe Wcielenie Syna Bożego jest znakiem wyróżniającym wiarę chrześcijańską**: «Po tym poznajecie Ducha Bożego: każdy duch, który uznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga» (1 J 4,2)” (KKK 463). Fakt Wcielenia jest zobowiązaniem dla wyznawców Chrystusa. Będąc uczestnikami natury samego Boga, powinniśmy tak żyć, by nie splamić tej wspaniałej godności przez grzech. Jak zatem wygląda moje chrześcijańskie życie? Czy wierzę głęboko w to, że Bóg z miłości do mnie przyjął ludzkie ciało, w którym dokonał zbawienia ludzkości? Czy przez grzechy nie plamię godności dziecka Bożego?

Zapamiętajmy: „**Kościół nazywa «Wcieleniem» fakt, że Syn Boży przyjął naturę ludzką, by dokonać w niej naszego zbawienia**” (KKK 461). **Uczynił to z miłości. Jednocząc w sobie Boską i ludzką naturę wywyższył człowieka i nadał mu godność dziecka Bożego. Jako przybrane dzieci Boże jesteśmy zobowiązani do posłuszeństwa Wcielonemu Słowu Bożemu – Jezusowi Chrystusowi.**

Ewangelia wg Św. Mateusza (Mt 17, 1-9).

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba oraz brata jego, Jana, i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto ukazali się im Mojżesz i Eliasz, rozmawiający z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!» Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlékli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: «Wstańcie, nie lękajcie się!» Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im, mówiąc: «Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie».

* * * * *

BUDZENIE KREATYWNOŚCI

Dzisiaj bardzo ceni się kreatywność i aktywność ludzką. To droga do sukcesu. Dzień wypełniony różnymi zadaniami, pomysłami. A co ze mną, jeżeli nie widzę u siebie kreatywności, a moja twórczość ogranicza się do codziennych zdań? Od dnia mojego Chrztu św. jestem uczniem Jezusa. Ta godność otwiera przede mną inną przestrzeń kreatywności i aktywności. To wiara w Boga. Dzisiaj w Ewangelii Jezus zabiera uczniów na górską wycieczkę. Tak to początkowo wygląda. Grupa wybranych, droga jak zawsze pod górę, męcząca. A na szczycie piękny widok i... przemiana Jezusa. To jakby piękny spektakl dla wybranych widzów. Reakcja św. Piotra to zachwyt widza. Lecz Jezus

pragnie w tym miejscu wprowadzić uczniów w tajemnicę. Gdy scenę Przemienienia zakrywa obłok i słyszą głos, w sercach uczniów pojawia się strach. Znowu nic nie rozumieją. Wydaje się nam, że sporo wiemy o Jezusie. Doświadczamy Jego obecności i miłości. Ta pewność niesie niebezpieczeństwo. Sprawia, że powoli duchowo zasypiamy. A Pan chce, aby moja wiara była żywa. I tu właśnie Jezus budzi moją kreatywność i aktywność. Wyprowadza mnie na góry nowych doświadczeń życiowych. Wyprowadza na drogi do nowych ludzi i sytuacji. W dzisiejszych czytaniach Kościół ukazuje nam ludzi, którzy wyruszyli w drogę wiary. Abraham, który zostawił wszystko to, co pewne i bezpieczne, i „udał się w drogę” wskazaną mu przez Boga. Święty Paweł, który wezwany przez Jezusa wziął udział „w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii [...]”. To droga każdego z nas. Jeżeli pozwolimy Jezusowi, aby nas prowadził.

* * * * *

Papieskie rekolekcje: Bóg przemawia przez drugiego człowieka (06.03.2017)

„Na podstawie jakich kryteriów dokonuję rozeznania? Czy kieruję się porywami, pozwalam, by górze wzięto przyzwyczajenie, stawiam siebie, moją własną korzyść ponad Królestwem Bożym i innymi ludźmi? Czy też słucham głosu Boga, który jednak przemawia w sposób pokorny?” – mówił o. Michelini.

„A czy my mamy w sobie tyle pokory, by słuchać Piotra, by słuchać się nawzajem, bacząc na nasze uprzedzenia, uważając, by przyjąć to, co Bóg może nam powiedzieć przez skromny głos drugiego człowieka? A może słuchamy tylko tego, co my mówimy do innych?” – pytał o. Michelini.

Niepokalane Poczęcie Maryi

Co roku 8 grudnia obchodzimy uroczystość Niekokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Choć od niedawna nie jest to już w Kościele w Polsce święto nakazane (to znaczy niosące ze sobą obowiązek uczestniczenia we Mszy Świętej i wstrzymania się od prac naruszających charakter dnia świątecznego), to jednak nadal licznie gromadzimy się w tym dniu w naszych świątyniach i kaplicach, by oddać cześć Maryi. Chcemy w ten sposób dać wyraz naszej wierze w prawdę głoszoną o Niej przez Kościół. Czy jednak dobrze tę prawdę wiary rozumiemy? W jaki sposób może nam ona dopomóc w naszym zbliżeniu się do Maryi? Jednym z czterech dogmatów naszej wiary odnoszących się do osoby Najświętszej Maryi Panny jest **dogmat o Jej Niekokalanim Poczęciu**. Jest on owocem wielowiekowej świadomości Kościoła, że Maryja, „napęczniona «łaską» przez Boga (Łk 1,28), została odkupiona od chwili swego poczęcia” (KKK 491). Została odkupiona „w sposób wznioślejszy ze względu na zasługi swego Syna” (KK 53). Treścią dogmatu jest to, że **Najświętsza Maryja Panna, od chwili swego poczęcia w łonie swojej matki – św. Anny, była wolna od wszelkiej zmyzy grzechu pierworodnego**. Prawda ta została uroczystie ogłoszona przez papieża Piusa IX w bulli „Nieomylny Bóg” („Ineffabilis Deus”) z 8 grudnia 1854 r. „Najświętsza Maryja Dziewica – czytamy w tym dokumencie – od pierwszej chwili swego poczęcia, przez łaskę i szczególny przywilej Boga wszechmogącego, na mocy przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego, została zachowana nienaruszona od wszelkiej zmyzy grzechu pierworodnego” (KKK 491). Znamienne jest, że w chwili Zwiastowania archanioł Gabriel pozdrawia Ją jako „pełną łaski” (Łk 1,28). „Istotnie, aby móc dać dobrowolne przyzwolenie wiary na zapowiedź swego powołania, było konieczne, aby Maryja była całkowicie przeniknięta przez łaskę Bożą” (KKK 490). Przyszła więc na świat w stanie łaski uświęcającej, jako „pełna łaski”. Pełni tej wymagała szczególna godność przyszłej Matki Zbawiciela, stąd też została obdarowana przez Boga darami godnymi tak wielkiego zadania (KKK 490). Nie wypadło, aby ta, którą Bóg przewidział na Rodzicielkę swojego Syna, była obciążona grzechem Adama. **Maryja zatem stanowi jedyny wyjątek spośród ludzi**. Podczas gdy na wszystkich ciąży grzech pierworodny, dziedziczony po pierwszych rodzicach, **Ona uzyskała szczególny przywilej**, zostając ubogacona od pierwszej chwili poczęcia blaskami szczególnej świętości, która pochodzi w całości od Chrystusa. „Bardziej niż wszystkie inne osoby stworzone Ojciec nappełnił Ją «wszelkim błogosławieństwem... na wyżynach niebieskich – w Chrystusie» (Ef 1,3). Wybrał Ją «z miłości przed założeniem świata, aby była święta i nieskalana przed Jego obliczem»” (KKK 492). „Dzięki łasce Bożej Maryja przez całe życie pozostała wolna od wszelkiego grzechu osobistego” (KKK 492). Jako wolna od obciążeń grzechu pierworodnego, Maryja została tym samym zachowana od skutków tego grzechu. Nie doświadczyła więc nigdy trudności, jakich wszyscy doznają w przeciwstawianiu się pokusom i złu oraz w wysiłku, by czynić dobrze. Konsekwencją Niekokalanego Poczęcia Maryi jest także Jej Wniebowzięcie, a więc uchronienie Jej od skutków śmierci. Wolność od grzechu pierworodnego Maryi nie odcina Jej od nas, grzeszników. Jej moc silniejsza od potęgi szatana może nas wspomóc w naszej walce ze złem. W prefacji o Niekokalanim Poczęciu modlimy się do Boga: „Ty zachowałeś Najświętszą Maryję Pannę od zmyzy grzechu pierworodnego i obdarzyłeś pełnią łaski, aby Ją przygotować na godną Matkę Twojego Syna”. My nie jesteśmy wolni od grzechu pierworodnego i jego następstw, lecz dysponujemy darem łaski uświęcającej uzyskanej w momencie chrztu i odzyskiwanej w sakramencie pokuty.

Zapamiętajmy: **Niekokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny oznacza Jej szczególny przywilej, udzielony przez Boga z uwagi na godność Matki Jezusa Chrystusa i dla przewidzianych Jego zasług. Przywilej ten czyni Ją pełną łaski. „Jako «pełna łaski» jest Ona «wspaniałym owocem odkupienia» (KL 103) – od pierwszej chwili swego poczęcia została całkowicie zachowana od zmyzy grzechu pierworodnego oraz przez całe życie pozostała wolna od wszelkiego grzechu osobistego” (KKK 508). Najpełniej czcimy Niekokalanie Poczętą, starając się zawsze żyć w łasce uświęcającej.**

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dziś jest druga niedziela Wielkiego Postu. Kościół na różne sposoby pragnie nam pomóc, abyśmy ten święty czas przeżyli z jak największym duchowym pożytkiem. Czyni to zwłaszcza przez głoszenie słowa Bożego i sprawowanie sakramentu pokuty i pojednania. Czyni to także przez organizowanie w tym czasie rekolekcji, dni skupienia czy specjalnych nabożeństw pokutnych. Przypominam, że w naszym kościele w każdy piątek o godz. 17³⁰ razem z Chrystusem i Jego bolejącą Matką przemierzamy drogę krzyżową, a w niedziele po Mszy św. o godz. 11⁰⁰ rozpamiętujemy mękę Pana Jezusa podczas gorzkich żali. Wszystkich parafian zachęcam do licznego udziału w tych nabożeństwach. Nie lekceważmy i nie odrzucajmy możliwości pogłębienia wiary i prawdziwego nawrócenia oraz ściślejszej wspólnoty z Panem Bogiem i bliźnimi.

2. Dzisiejsza niedziela nazywana jest niedzielą *Ad Gentes*. Naszymi modlitwami obejmujemy także głoszenie Ewangelii Chrystusowej na misjach i tych, którzy dobrą nowinę o zbawieniu niosą na krańce ziemi. Oni często na wzór Chrystusa cierpią prześladowania i płacą najwyższą cenę z własnego życia dla odkupienia innych braci. Ofiarami do puszek przed kościołem wspieramy głodujące dzieci z Sudanu.

3. Wpatrzeni w Ukrzyżowanego, który dla nas wyrzekł się wszystkiego i złożył w ofierze swoje życie, z ochoczym sercem podejmujemy trud dobrowolnego umartwienia, jako wynagrodzenie za grzechy nasze i naszych bliźnich. Zrobmy dobre postanowienia, powstrzymujmy się od udziału w głośnych rozrywkach, od spożywania napojów alkoholowych, palenia, aby w ten sposób wynagrodzić Panu Bogu grzechy pijaństwa, rozwiązłości, nieuczciwości i wszelki brak pokory. Nie zapominajmy, że Wielki Post jest czasem powagi, pokuty i modlitwy. Niech go nie zakłóca huczne spotkania czy imprezy rozrywkowe. Kochani Rodzice i Wychowawcy, z większą troską spójrzcie w tym czasie na swoje dzieci. To na Was spoczywa obowiązek dobrego wychowania młodego pokolenia, także w duchu tradycji i naszej polskiej pobożności.

4. W najbliższy poniedziałek przypada 4. rocznica wyboru papieża Franciszka na stolicę Piotrową. Powierzajmy go Bożej Opatrzności oraz opiece Matki Najświętszej w naszych osobistych modlitwach, aby bezpiecznie zdołał przeprowadzić Kościół przez burzliwe współczesne czasy.

Wasz Proboszcz

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Czw. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: brunon.lomza@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl